

Medlem omtalte, der sikredes i disse Overenskomster, gælder i de Tilfælde, hvor man kan aftage et meget stort Parti, og jeg er ganske overbevist om, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at alle de mindre Cykle-reparatører, navnlig her i København, ikke kan købe saadanne Partier, som der her er Tale om, men maa købe i meget mindre Maalestok. Dertil kommer ogsaa, som jeg før sagde, Tilfælde, hvor man maa sælge nogle ukurante Varer billigt, og endvidere de store Renteudgifter paa de Veksler, man maa udstede til sine Forretningsforbindelser. Saaledes er i Virkeligheden Forholdene herinde. Naar Arbejdernes kooperative Foretagender, Brugsforeningerne, foruden alle de andre Varer, de fører, ogsaa handler med disse Gummivarer — og jeg ved, at de gør det, baade paa Landet og i Købstæderne —, saa kunde de jo optræde energisk og skride ind mod de høje Avancer, som det foreskrives dem at tage. Og det gælder ikke alene denne Vare, men det gælder mange andre Varer, som Arbejdernes kooperative Udslag handler med, og som de tager den samme Pris for som andre handlende.

Til det ærede Medlem Hr. Lange skal jeg sige, at Forhandlingerne om disse Lovforslag i det væsentlige har drejet sig om de handlende, men de har i ikke ringe Grad, ja, næsten i lige saa høj Grad Bud til det mindre Haandværk og Industrien, og jeg vil som Haandværker protestere imod, at man ved Posekigeri og paa alle mulige Maader søger at fortrædige det mindre Haandværk, den mindre Industri og de smaa handlende, der, som meget rigtigt bemærket af den højtærede Statsminister, mange Steder sidder og hutler sig igennem. Men jeg giver mit Partis ærede Ordfører (Kragh) Ret i, at hvis man forøger de arbejdsløses Tal med alle de smaa erhvervsdrivende, som nu redeligt søger at slaa sig igennem, vil man komme til at give Arbejdsløshedsunderstøttelse til et betydeligt større Antal, end man gør nu. Jeg er for øvrigt ogsaa enig med mit Partis Ordfører i, at jeg er en enlig Svale, og at mine Udtalelser ikke er fremsat paa Partiets Vegne; jeg staar i dette Tilfælde som Haandværkeren, der gerne vil være med til at værne min Stand, værne Haandværket mod Indgreb, som ikke paa nogen Maade nytter, men kun kan skade. Det er derfor, jeg har udtalt mig, saaledes som jeg har om dette Lovforslag og om det Lovforslag, som mit Parti har forelagt. Hvis det havde været forelagt for et Par Aar siden, i Krigsperioden, havde der været mere Mening i det, thi

som jeg indrømmede før, da jeg havde Ordet, var der den Gang Vildskud baade indenfor Haandværk og indenfor Handel, men de er nu trængt ud ved den frie Konkurrence, og hvad der er tilbage deraf nu, er saa sygelige Skud, at de ingen Betydning har. Det var sikkert saaledes, mine Udtalelser faldt, og jeg hævder nu som før, at det at lovgive for Enkelttilfælde er ganske forkasteligt.

I øvrigt viser hele den Forhandling, som har fundet Sted i Gaar og i Dag, at de mest grelle Forhold paa dette Omraade — og jeg tænker her paa Sagen Kolindsund og flere af de Ting, der er nævnt — kan man dog ikke paa nogen som helst Maade komme til Livs, thi de paagældende vil altid ad andre Veje kunne omgaa Loven og oprettholde Tilstande, som ogsaa jeg maa misbillige. Jeg vil til Slut sige, at jeg selv ikke har følt mig brøstholden ved, at der er blevet sagt, at man ikke skal tillægge denne enlige Svale nogen Betydning, thi jeg har, som sagt, kun talt ud fra min Anskuelse som Haandværker, jeg overvurderer aldrig min Indflydelse, og jeg er glad ved det, for det er altid skuffende, dersom man overvurderer sin Indflydelse og tror, at man i alle Tilfælde er den eneste Sol; man kan til Tider blive skuffet derved.

Anden Næstformand (Parlov): Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har bedt om at faa Ordet for tredje Gang under denne Forhandling. Dette kan kun ske med Tingets Samtykke. Men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Hans Nielsen: Jeg skal ikke forlænge denne Debat ret mange Minutter. Det er der ingen Grund til. Det ærede Medlem Hr. Kraghs Tale fik paa Slutningen en vis Betydning. Det ærede Medlem anslog Toner, vi ikke hørte den foregaaende Dag, og sluttede med en Forsikring om, at han er villig til at forhandle, uden at man dog fik Indtryk af, hvor langt denne Forhandlingsvillighed vilde strække sig. Men enhver Indrømmelse af det ærede Medlem kan vi kun modtage med Taknemmelighed, og jeg forsikrer det ærede Medlem om, at for saa vidt han har nogen god Villie til at søge at rette paa dette Forhold, skal det ikke mangle paa Imødekommen fra vor Side.

Jeg vil gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem alligevel vedrørende Cementpriserne og Cementfabrikkerne, fordi